

Sygn. akt II K 17/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Giżycku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSR Katarzyna Garbarczyk

Protokolant –p.o. sekr. Sylwia Laskowska

w obecności Prokuratora -----

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2018 roku sprawy

P. M.

s. A. i J. z d. P.

ur. (...) G.

oskarżonego o to, że:

w dniu 02 grudnia 2017 roku około godziny 04:50 w G. na ul. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości o zawartości 0,46 mg/l, 0,49 mg/l i 0,47 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym po drodze publicznej samochód osobowy m-ki V. (...) o nr rej. (...) i jednocześnie nie stosował się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Giżycku wyrokiem sygn. akt IIK 174/16 z dnia 27 czerwca 2016r. zakazu kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi, będąc wcześniej prawomocnie skazanym za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości, za który został orzeczony zakaz kierowania pojazdami mechanicznymi, a nadto nie stosował się do decyzji Starosty (...) nr (...). (...)(...) z dnia 03 listopada 2016r. o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi w zakresie kat. (...) prawa jazdy

tj. o czyn z art. 178a§4 kk w zb. z art. 180a kk w zw. z art. 11§2 kk

1. Oskarżonego **P. M.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a§4 kk w zb. z art. 180a kk w zw. z art. 11§2 kk skazuje oskarżonego, zaś na podstawie art. 178a§4 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierza mu karę 5 (pięć) miesięcy pozbawienia wolności.
2. Na podstawie art. 42§3 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio.
3. Na podstawie art. 43a§2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10.000,00 (dziesięć tysięcy) złotych.
4. Zwalnia oskarżonego od ponoszenia opłat i pozostałych kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 17/18

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranych dowodów Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 02 grudnia 2017 roku około godziny 04:50 w G. na ul. (...) kierował samochodem osobowym m-ki V. (...) o nr rej. (...). Oskarżony został poddany kontroli drogowej, a następnie przewieziony do KPP w G., gdzie był przebadany na zawartość alkoholu w organizmie. Użyte wobec P. M. urządzenie typu Alkometr A2.0 wykazało w wydychanym przez oskarżonego powietrzu 0,46 mg/l, 0,49 mg/l i 0,47 mg/l alkoholu. Oskarżony oświadczył, iż poprzedniego dnia pomiędzy godz. 20 a 22 spożył 2,5 litra piwa.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 27 czerwca 2016 r., sygn. akt IIK 174/16, P. M. był skazany za popełnienie przestępstwa z art. 178a§1 kk, za co orzeczono wobec oskarżonego m. in. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat. Wyrok uprawomocnił się w dniu 05 lipca 2016 roku. Na mocy decyzji Starosty (...) nr (...). (...)(...) z dnia 03 listopada 2016r. cofnięto oskarżonemu uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi w zakresie m. in. kat. (...) prawa jazdy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: częściowo wyjaśnień oskarżonego (k. 117 - 117v, 11-12, 67-68), a nadto w oparciu o: zeznania Ł. K. (k. 117v- 118, 5-6), protokół k. 2, odpis wyroku k. 8, informacja ze Starostwa k. 21, decyzja k. 22,23,24, karta karna k. 60 - 61, odpis wyroku k. 75.

P. M. przyznał się do winy i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień (k. 117 -117v, 11-12, 67-68).

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom P. M., w jakich przyznaje się on do winy. Wyjaśnienia te korespondowały z zeznaniami funkcjonariusza policji Ł. K. (k. 117v- 118, 5-6), który dokonywał kontroli drogowej oskarżonego, a także z wynikami przeprowadzonego wobec oskarżonego badania na stan zawartości alkoholu w organizmie (protokół k. 2), z których jednoznacznie wynikało, że w chwili czynu P. M. znajdował się w stanie nietrzeźwości.

Nie budzi wątpliwości, iż wyrokiem Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 27 czerwca 2016 r., sygn. akt IIK 174/16, prawomocnym w dniu 05 lipca 2016 roku, P. M. był skazany za popełnienie przestępstwa z art. 178a§1 kk, za co orzeczono wobec oskarżonego m. in. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat, zaś za mocy decyzji Starosty (...) nr (...). (...)(...) z dnia 03 listopada 2016r. cofnięto oskarżonemu uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi w zakresie m. in. kat. (...) prawa jazdy (odpis wyroku k. 8, informacja ze Starostwa k. 21, decyzja k. 22,23,24, karta karna k. 60 - 61, odpis wyroku k. 75)

Na podstawie zebranych w sprawie, w/w, dowodów, które uznać należy za spójne, korespondujące ze sobą i wzajemnie się uzupełniające, przyjąć trzeba bez żadnych wątpliwości winę i sprawstwo P. M., w zakresie popełnienia zarzuczonego mu czynu.

W myśl art. 45 ust.1 pkt. 1 Ustawy z dnia 20.06.1997 roku Prawo o ruchu drogowym zabrania się kierowania pojazdem osobie będącej w stanie nietrzeźwości. Z art. 115§16 kk wynika, że stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu przekracza w 1 dm³ wydychanego powietrza 0,25 mg lub 0,5 promila we krwi.

W świetle analizy zebranych w sprawie dowodów nie budzi wątpliwości, że P. M. w dniu 02 grudnia 2017 roku około godziny 04:50 w G. na ul. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości o zawartości 0,46 mg/l, 0,49 mg/l i 0,47 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym po drodze publicznej samochód osobowy m-ki V. (...) o nr rej. (...) i jednocześnie nie stosował się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Giżycku wyrokiem sygn. akt IIK 174/16 z dnia 27 czerwca 2016r. zakazu kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi, będąc wcześniej prawomocnie skazanym za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości, za który został orzeczony zakaz kierowania pojazdami mechanicznymi, a nadto nie stosował się do decyzji Starosty (...) nr (...). (...)(...) z dnia 03 listopada 2016r. o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi w zakresie kat. (...) prawa jazdy – w konsekwencji dopuszczając się przestępstwa z art. 178a§4kk w zb. z art. 180a kk w zw. z art. 11§2kk.

Fakt popełnienia przez oskarżonego zarzuczonego mu czynu z winy umyślnej, także nie może budzić wątpliwości. P. M. przyznał, że w godz. 20-22 poprzedniego dnia spożył 2,5 litra piwa. Tym samym oskarżony zasiadając za kierownicę wcześniej rano następnego dnia musiał zdawać sobie sprawę z tego, że może jeszcze znajdować się pod działaniem alkoholu. P. M. doskonale wiedział, że obowiązywał go na mocy wyroku sądu zakaz kierowania pojazdami

mechanicznymi, a także, że ma cofnięte uprawnienia do kierowania pojazdami kat. (...). Stwierdzić zatem należy, że sprawca działał co najmniej z zamiarem ewentualnym - wprawdzie nie chciał popełnić czynu zabronionego, ale przewidując realną możliwość jego popełnienia, godził się na to.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się ogólnymi jej dyrektywami, określonymi w art. 53§ 1 i 2 kk, tj. uwzględnił stopień winy sprawcy i społecznej szkodliwości czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków.

Inny jest stopień społecznej szkodliwości czynu sprawcy w wypadku, gdy naruszył on nieumyślnie obowiązujące w ruchu zasady bezpieczeństwa, a inny - - znacznie większy - gdy owe zasady naruszone zostały przez sprawcę umyślnie. Zdaniem Sądu czyn popełniony przez oskarżonego charakteryzuje się wysokim stopniem społecznej szkodliwości. P. M. dopuścił się - umyślnie - naruszenia podstawowy, elementarnych zasad obowiązujących w ruchu, zupełnie zlekceważył i wyrok Sądu i decyzję organu o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami. Zachowanie oskarżonego doprowadzić mogło do poważnych, ujemnych skutków dla bezpieczeństwa, zdrowia i życia innych uczestników ruchu, albowiem oczywistym jest, jak poważne zagrożenie na drogach stanowią nietrzeźwi kierowcy. W tym stanie rzeczy Sąd uznając oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, na podstawie art. 178a§4 kk w zb. z art. 180a kk w zw. z art. 11§2 kk skazał oskarżonego, na podstawie art. 178a§4 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierzył mu karę 5 (pięć) miesięcy pozbawienia wolności. Oskarżony nie po raz pierwszy zasiadł za kierownicę samochodu w stanie nietrzeźwości. Mimo, że obowiązywał go zakaz kierowania pojazdami mechanicznymi - zlekceważył go. Stwierdzić zatem należy, że oskarżony zupełnie lekceważył sobie obowiązujące przepisy prawa, jest sprawcą niepoprawnym, swoją postawą dając wyraz tego, iż kpi z wyroku sądowego, jaki zapadł przeciwko niemu w poprzedniej sprawie. Dotychczas orzeczona wobec niego kara nie przyniosła pożądanego rezultatu - oskarżony ponownie wkroczył na drogę przestępstwa, ponownie dopuszczając się czynu z winy umyślnej. Jediną okolicznością łagodzącą w sprawie jest przyznanie się sprawcy do winy- choć w realiach przedmiotowej sprawy okoliczność ta nie miała jakiegось szczególnego znaczenia. Sąd uwzględnił nadto wysoki stopień zawartości alkoholu w organizmie sprawcy.

Sytuacja rodzinna, osobista i majątkowa w jakiej znalazł się P. M. nie należy- zdaniem Sądu- do tej kategorii „szczególnie uzasadnionych wypadków”, o jakich mowa w art. 69§2 kk, a w oparciu o które można by orzec wobec oskarżonego karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, o co wnioskował obrońca oskarżonego

Z przedłożonych na rozprawie przez obrońcę oskarżonego dokumentów (k. 100-116) wynika, że matka P. M. co najmniej od maja 2016 roku ma problemy zdrowotne. Oskarżony od 2008 roku posiadał wiedzę na temat ciężących na nim zobowiązań finansowych. Jak oświadczył P. M. -wspiera on finansowo swoją żonę i dzieci. Podkreślenia jednak wymaga fakt, że taka sytuacji była znana P. M. chwili, gdy zasiadł za kierownicę samochodu w stanie nietrzeźwości. Zaznaczyć należy, że odbywanie kary pozbawienia wolności zawsze wywołuje ujemne konsekwencje dla skazanego i jego rodziny. Nie można jednak zapomnieć, iż są to naturalne konsekwencje izolacji więziennej. Osoba popełniająca przestępstwa musi liczyć się z tym, że będzie musiała ponieść za swoje czyny przewidzianą prawem karę, która może stanowić dolegliwość nie tylko dla niej, ale również dla jej rodziny (post. SA w Lublinie II AKzw 939/07).

Kierując się treścią art. 42§3 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio, zaś na podstawie art. 43a§2 kk orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10.000,00 (dziesięć tysięcy) złotych uznając, iż jego wysokość - choć minimalna- będzie stanowić dla P. M. wystarczającą dolegliwość i spełni cele wychowawcze i poprawcze.

Zwalniając oskarżonego od ponoszenia opłat i pozostałych kosztów sądowych, Sąd miał na uwadze treść art. 624§1 kpk.